

მიგრაცია და მიგრანტები. გლობალური მიმოხილვა

რეზიუმე

აღამიანთა მიგრაციის პროცესს საუკუნოვანი ისტორია აქვს, მაგრამ მხოლოდ ბოლო პერიოდში გახდა ხელმისაწვდომი ინფორმაცია გლობალური მიგრაციისა და გადაადგილების შესახებ. მიგრაციისა და მიგრანტების გლობალური მიმოხილვისა და არსებული მონაცემების საფუძველზე, მონაცემთა ხარვეზებისა და შეფერხებების მიუხედავად, რამდენიმე მნიშვნელოვანი დასკვნის გაკეთება შეიძლება.

საერთაშორისო მიგრაცია დაკავშირებულია სხვადასხვა ტიპის სოციალურ, ეკონომიკურ და გეოპოლიტიკურ პროცესებთან. შრომისუნარიანი მიგრანტები აგრძელებენ გადაადგილებას უფრო დიდი შესაძლებლობების მქონე რეგიონებისკენ, სადაც ეკონომიკის მაჩვენებელი იზრდება და შრომის ბაზარი ვითარდება. ამასთანავე, გასათვალისწინებელია, რომ გადაადგილებები, გამოწვეული კონფლიქტით, ძალადობით და სხვა მსგავსი ფაქტორებით კვლავ რჩება რეკორდულ მაჩვენებელზე. გადაუჭრელი, მოუგვარებელი და განმეორებადი კონფლიქტები და ძალადობა ბოლო წლებში მთელ მსოფლიოში იწვევს ლტოლვილთა რიცხვის ზრდას, მათ შორის მნიშვნელოვანი წილი მოდის ქალებსა და ბავშვებზე. იძულებით გადაადგილებული პირების რაოდენობა 2018 წლის ბოლოს მაქსიმუმს აღწევდა გასულ წლებთან შედარებით. მიუხედავად იმისა, რომ აღამიანის უფლებების ფუნდამენტური საკითხების გარდა, მოქალაქეობის არქონამ შეიძლება საფრთხე შეუქმნას მათ, მიგრაცია და გადაადგილება კვლავ მაღალ ნიშნულზეა. ამიტომ საკითხის აქტუალობიდან გამომდინარე, მონაცემთა შეგროვებას და ანალიზს უდიდესი ყურადღება ექცევა პრობლემის გადაჭრის გზების და მიმართულებების ძიების მიმართულებით. მიგრანტების შესახებ მონაცემების შეგროვება უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა, რათა უკეთ იყოს გაცნობიერებული მიგრაციის საკითხის ტენდენციები, პროცესები და გამოწვევები. აღნიშნული კი ხელს შეუწყობს პრობლემის გადაჭრის გზების ძიებას როგორც

გენერირე სიმონიშვილი

სტუ-ს დოქტორანტი

საერთაშორისო, ასევე შიდა სახელმწიფოებრივ დონეზე.

საკვანძო სიტყვები: მიგრაცია, მიგრანტები, დევნილები, ლტოლვილები

პირითადი ტექსტი

მიგრაციის თემა ისეთივე მნიშვნელოვანია ანთროპოლოგებს შორის, როგორც ფართო საზოგადოებისთვის. ეს დიასპორა განიცდის ადაპტაციას და ასიმილაციას ბევრ ახალ ტერიტორიაზე და ცვლის არა მხოლოდ „შვილებელ“, არამედ წარმოშობის ქვეყანასაც. მსოფლიოს ბევრმა დიდმა ერმა შეითვისა და დღესაც აგრძელებს დიდი რაოდენობით ემიგრანტების „შთანთქმას“. მოსალოდნელია, რომ უახლოეს მომავალშიც გაგრძელდეს ფართომასშტაბიანი იმიგრაცია, სამოქალაქო ომისა თუ სეპარატისტულ ზეწოლის ფაქტების გათვალისწინებით [1,2].

მიგრაციისა და მიგრანტის ზოგადი, სტანდარტული განმარტებების მიღმა, არსებობს მიგრაციასთან დაკავშირებული ძირითადი ტერმინების სხვადასხვა სპეციფიკური განმარტებები, მათ შორის იურიდიული, ადმინისტრაციული, კვლევისა და სტატისტიკის სფეროები. აღსანიშნავია, რომ:

- ა. არ არსებობს მიგრაციის ან მიგრანტის საყოველთაოდ შეთანხმებული განმარტება, თუმცა, რამდენიმე განმარტება ფართოდ არის მიღებული და შემუშავებულია სხვადასხვა სტრუქტურის მიერ. ის ეფუძნება გაეროს DESA-ს 1998 წლის რეკომენდაციებს საერთაშორისო მიგრაციის სტატისტიკის შესახებ.
- ბ. არ არსებობს მიგრანტებისა და მიგრაციის ტექნიკური განმარტებები, ცნებები და კატეგორიები, დაკავშირებული ისეთ ფაქტორებთან, როგორიცაა გეოგრაფი-

ული, სამართლებრივი, პოლიტიკური, მეთოდოლოგიური, პერიოდული და სხვა. გასათვალისწინებელია ისიც, რომ არსებობს მრავალი გზა, რომლითაც შეიძლება განისაზღვროს მიგრაციის მოვლენები, მათ შორის დაბადების ადგილთან დაკავშირებით, მოქალაქეობა, საცხოვრებელი ადგილი და ტერიტორიაზე ყოფნის ხანგრძლივობა და სხვა [3].

საერთაშორისო მიგრაციის სტატისტიკის შესახებ გაეროს რეკომენდაციები ითვალისწინებს ტერმინს - „საერთაშორისო მიგრანტი“, რომლის ქვეშ მოიაზრება ნებისმიერი პირი, რომელმაც შეიცვალა ჩვეული საცხოვრებლის ქვეყანა. განასხვავებენ მათ შორის „მოკლევადიანი მიგრანტებსაც“ (მათ, ვინც შეიცვალა მშობლიური საცხოვრებელი ქვეყანა სამი თვეზე მეტი ხანგრძლივობით, მაგრამ ეს პერიოდი არ აღემატება ერთ წელს) და „გრძელვადიანი მიგრანტები“ (მათ, ვინც დატოვა საცხოვრებელი ადგილი მინიმუმ ერთი წლის განმავლობაში). თუმცა, ყველა ქვეყანა არ იყენებს ამგვარ დიფერენცირებას პრაქტიკაში. ზოგიერთი მათგანი მიმართავს განსხვავებულ კრიტერიუმებს მიგრანტების საერთაშორისო იდენტიფიცირებისთვის. მაგალითად, საცხოვრებლის გამოყენებას სხვადასხვა მინიმალური ხანგრძლივობის გათვალისწინებით. განსხვავებული ცნებები და დეფინიციები, ისევე როგორც მონაცემთა შეგროვების მეთოდოლოგია ქვეყნებს შორის, ხელს უშლის საერთაშორისო მიგრანტების სტატისტიკის სრულყოფას [4].

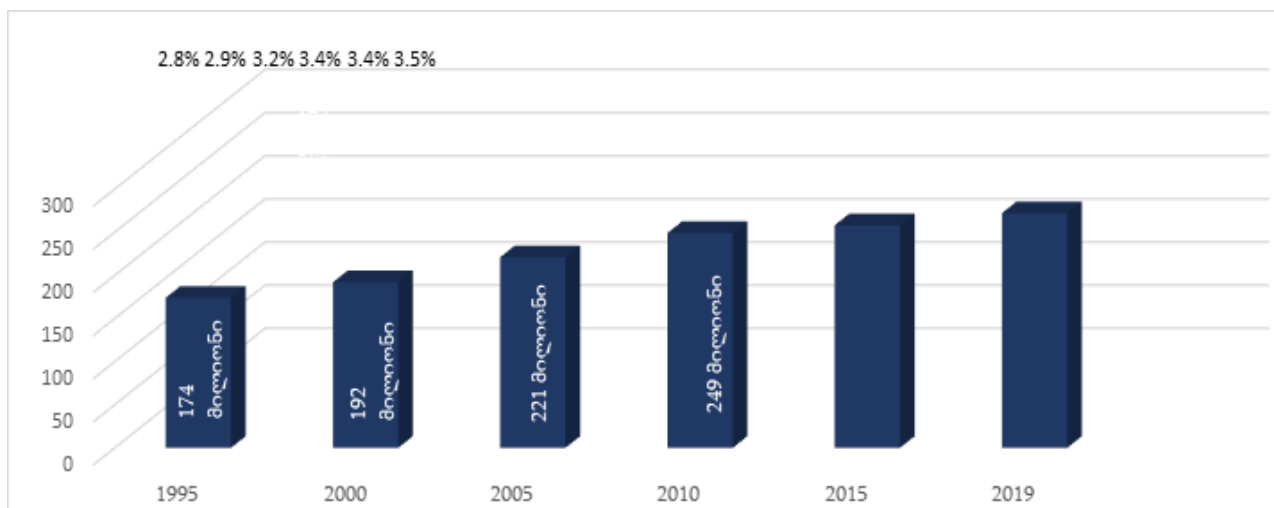
მიმდინარე გლობალური შეფასებით, 2019 წელს მსოფლიოში დაახლოებით 272 მილიონი საერთაშორისო მიგრანტი იყო, რაც გლობალური მოსახლეობის 3,5 პროცენტს შეადგენს. უნდა აღინიშნოს, რომ ეს რაოდენობა მსოფლიოს მოსახლეობის საერთო რიცხვიდან გამომდინარე, მაინც უმცირესობად რჩება. რაც იმას ნიშნავს, რომ უმეტესად კვლავ ნორმად რჩება მშობლიურ ქვეყანაში ყოფნა და ადამიანთა უმრავლესობა არ მიგრირებს საზღვრებს გარეთ. თუმცა, გაცილებით დიდი რაოდენობის მიგრაციას ადგილი აქვს ქვეყნებს შიგნით (2019 წელს ფიქსირდება დაახლოებით 740 მილიონი შიდა მიგრანტი).

წლების განმავლობაში აშკარაა როგორც რიცხოვნობის, ისე პროპორციული თვალსაზრისით მიგრაციის ზრდა უფრო სწრაფი ტემპით. ადამიანთა აბსოლუტური უმრავლესობა საერთაშორისო დონეზე იცვლის საცხოვრებელ ადგილს სამუშაოსთან, ოჯახთან და სწავლასთან დაკავშირებული მიზეზების გამო თუმცა, აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ მოსახლეობა ტოვებს თავიანთ სახლებს და ქვეყნებს ისეთი ტრაგიკული მიზეზების გამო, როგორიცაა კონფლიქტი, დევნა და კატასტროფა. იძულებით გადაადგილებული პირები, როგორიცაა ლტოლვილები და დევნილები, მიგრანტების საერთო რაოდენობაში შედარებით მცირე პროცენტს შეადგენენ და მათ სახელმწიფოების მხრიდან ყველაზე მეტად სჭირდებათ დახმარება და მხარდაჭერა [5].

მიგრაციასთან დაკავშირებული სტატისტიკურ წყაროების შედგენაში მონაწილეობს გაეროს ეკონომიკური და სოციალური დაცვის დეპარტამენტი (UNDESA), ეკონომიკური თანამშრომლობისა და განვითარების ორგანიზაცია (OECD), შრომის საერთაშორისო ორგანიზაცია (ILO), მსოფლიო ბანკი, გაეროს ლტოლვილთა უმაღლესი კომისარი (UNHCR), შიდა გადაადგილების მონიტორინგი ცენტრი (IDMC) და მიგრაციის საერთაშორისო ორგანიზაცია (IOM).

არსებული მონაცემების მიხედვით, საერთო ჯამში, საერთაშორისო მიგრანტების სავარაუდო რაოდენობა გაიზარდა ბოლო ხუთი ათწლეულის განმავლობაში. ჯამში, 272 მილიონი ადამიანი ცხოვრობს სხვა ქვეყანაში, 2019 წლის მონაცემებით ეს მაჩვენებელი გაიზარდა 119 მილიონით, ვიდრე ფიქსირებული იყო 1990 წელს (153 მილიონი), და ის სამჯერ აღემატება 1970 წლის სავარაუდო რაოდენობას (84 მილიონი). მიუხედავად იმისა, რომ საერთაშორისო მიგრანტების წილი გლობალურად იზრდებოდა ამ პერიოდის განმავლობაში, აშკარაა, რომ ადამიანების დიდი უმრავლესობა კვლავ აგრძელებს ცხოვრებას მშობლიურ ქვეყნებში. საერთაშორისო მიგრანტების რიცხვი გლობალურად გაიზარდა რაოდენობრივად, მაგრამ სტაბილურია, მსოფლიოს მოსახლეობის პროპორციასთან შედარებით. მიგრანტების რაოდენობის ზრდის მაჩვენებლები მოყვანილია 1 სურათზე.

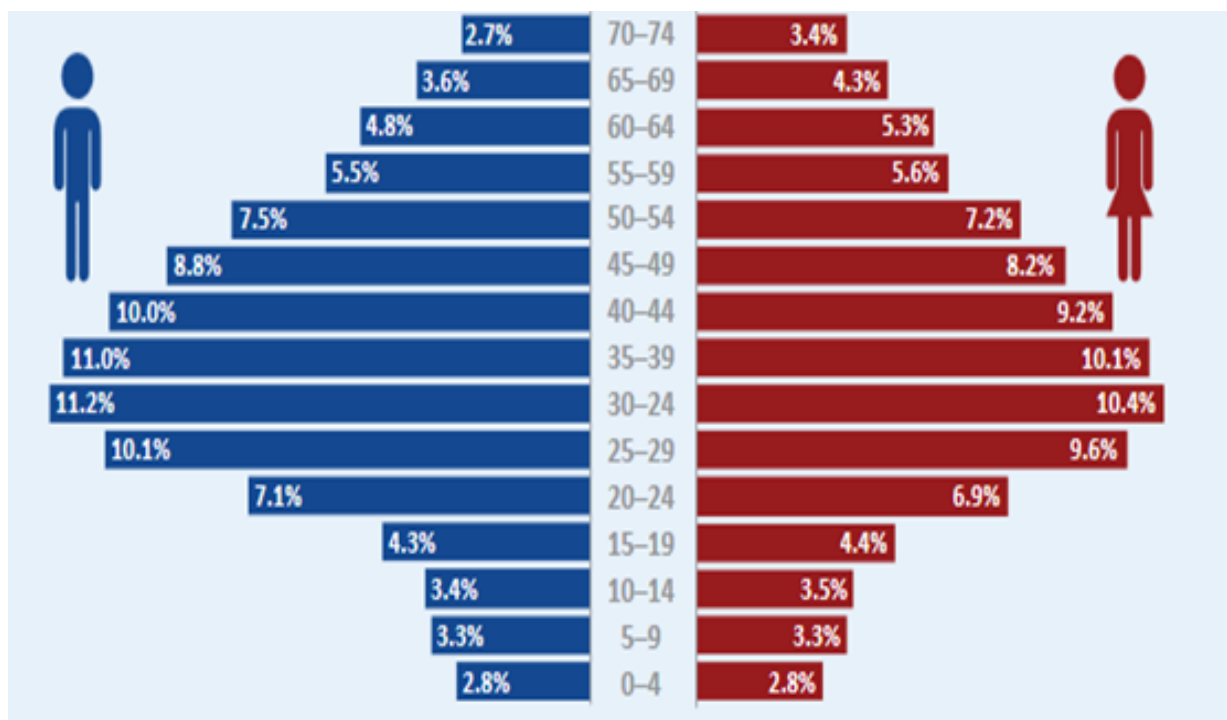
ბესარიონ სიმონიშვილი

სურათი 1. მიგრანტების ზრდის მაჩვენებელი 1995-2019 წლებში

272 მილიონი საერთაშორისო მიგრანტი ფიქსირდება 2019 წლის მონაცემებით 7.7 მილიარდიან საერთო მოსახლეობას შორის, რაც იმას ნიშნავს, რომ, ყოველი 30-დან 1 ადამიანი მიგრანტია. დღეისთვის არსებული მონაცემ-

ბის მიხედვით, საერთაშორისო მიგრანტების 52% მამაკაცია, 48% კი ქალი, ამავედროულად, მიგრანტების 74% შრომისუნარიანი ასაკის (20-64 წელი) კონტიგენტზე მოდის [6]. მონაცემები მოყვანილია 2 სურათზე.

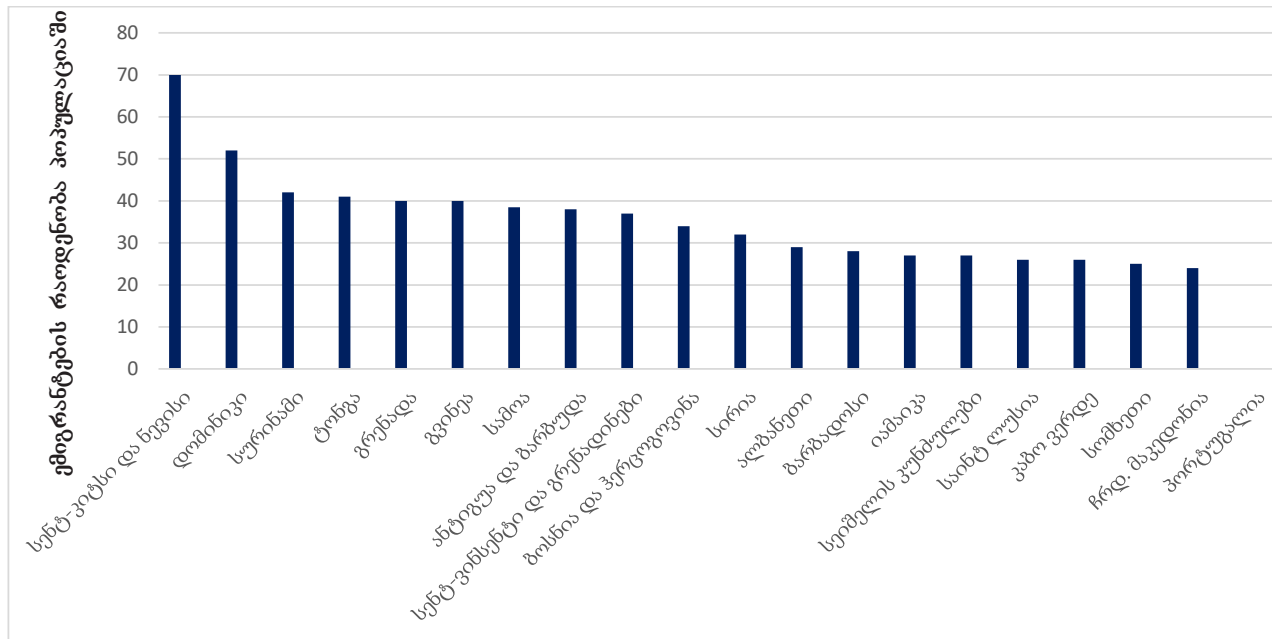

სურ. №2. მიგრანტების რაოდენობა ასაკისა და სქესის მიხედვით

დემოგრაფიული პრობლემები

მიუხედავად იმისა, რომ საერთაშორისო მიგრანტები უმეტესად მიისწრაფვიან მაღალი შემოსავლის მქონე ქვეყნებისკენ, მათი წარმომავლობა მრავალფეროვანია. ზოგიერთ წარმოშობის ქვეყანას ჰყავს მათი მოქალაქეების მაღალი რაოდენობა, რომლებიც ცხოვრობენ საზღვარგარეთ ეკონომიკური, პოლიტიკური,

უსაფრთხოების, სავაჭრო ან კულტურული მიზნებით. ხოლო ზოგიერთ ქვეყანას, მაგალითად, სირიის არაბთა რესპუბლიკას აქვს ემიგრაციის უფრო მაღალი მაჩვენებელი, რაც გამოწვეულია გრძელვადიანი კონფლიქტის გამო გადაადგილებით [7]. მონაცემები მოყვანილია 3 სურათზე.

სურათი №3. ემიგრანტების რაოდენობა (%) ქვეყნების მიხედვით

მიგრაციის საერთაშორისო ორგანიზაცია - IOM ახორციელებს ნებაყოფლობით დაბრუნებისა და რეინტეგრაციის (AVRR) პროგრამებს 1979 წლიდან. IOM-ის AVRR-ის მხარდაჭერა მიგრანტებისთვის მოიცავს მთელ რიგ აქტივობებს და, როგორც წესი, ითვალისწინებს ისეთი სახის თანადგომას, როგორიცაა: გამგზავრებამდე კონსულტაციები, ფრენის ბილეთების შეძენა, ადმინისტრაციული და სამოგზაურო დახმარება და, სადაც შესაძლებელია, რეინტეგრაციის დახმარების გაწევა. საშუალოდ, 2005 წლიდან 2014

წლამდე, IOM ყოველწლიურად ესმარებოდა 34000 მიგრანტს AVRR-ის მეშვეობით. შესაბამისად, ბოლო წლებში მიგრაციის მოცულობის მატებასთან ერთად გაიზარდა დაბრუნებულთა რაოდენობაც. 2018 წელს, AVRR-ის მხარდაჭერა მიეწოდა 63,316 მიგრანტს, რომლებიც დაბრუნდნენ 128 მასპინძელი ან სატრანზიტო ქვეყნიდან წარმოშობის 169 ქვეყანას ან ტერიტორიაზე, მათ შორის მე-5 ადგილზე საქართველო [6]. 10 ძირითადი ქვეყნის მონაცემები მოყვანილია 1 ცხრილში.

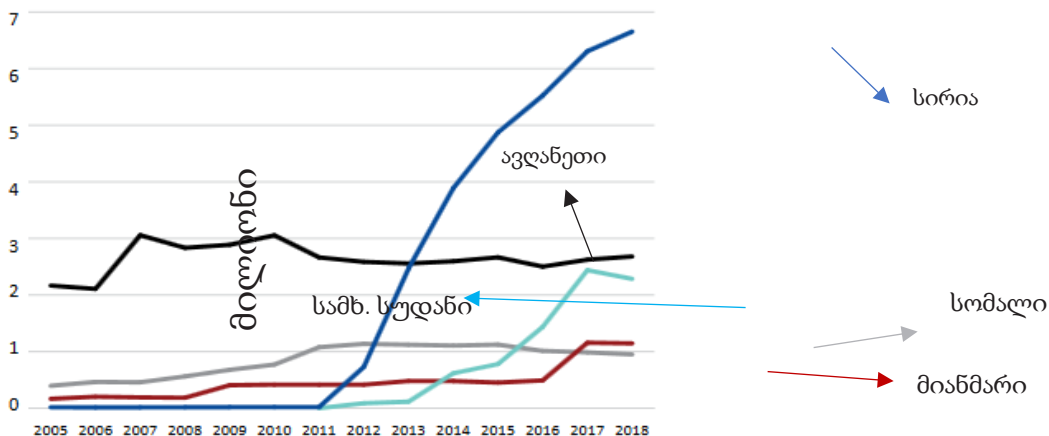
გენერირებული სიმონიზილი

ცხრილი 1. 10 ძირითადი მასპინძელი/სატრანზიტო და მშობლიური ქვეყანა
AVRR ბენეფიციარებისთვის (2018 წ.)

მასპინძელი ან სატრანზიტო ქვეყანა	რაოდენობა (%)	მშობლიური ქვეყანა	რაოდენობა (%)
გერმანია	15,942	ერაყი	5,661
ნიგერია	14,977	გვინეა	5,088
საბერძნეთი	4,968	ეთიოპია	4,792
ავსტრია	3,469	მალი	4,041
ჯიბუტი	3,392	საქართველო	2,681
ბელგია	2,795	ავღანეთი	2,232
ნიდერლანდები	2,149	ალბანეთი	2,167
მოროკო	1,508	რუსეთის ფედერაცია	1,952
თურქეთი	1,494	უკრაინა	1,901
იტალია	958	კოტ-დ'ივუარი	1,834

2018 წლის ბოლოსთვის მსოფლიოში სულ 25.9 მილიონი ლტოლვილი იყო, მათგან 20.4 მილიონი გაეროს ლტოლვილთა უმაღლესი კომისიის (UNHCR) პატრონაჟის ქვეშ ფიქსირდება. 5.5 მილიონი ლტოლვილი რეგისტრირებულია გაეროს დახმარებისა და სამუშაოების სააგენტოს მიერ (UNRWA) ახლო აღმოსავლეთში. ლტოლვილთა საერთო რაოდენობა რეკორდულად მაღალია, თუმცა საყურადღებოა, რომ ზრდის წლიური ტემპი 2012 წლიდან შენეულა. დაახლოებით 3,5 მილიონი ადამიანი, 2019 წელს ეძებდა საერთაშორისო თანადგომას და ელოდა გადაწყვეტილებას მათი ლტოლვილის სტატუსის შესახებ, როგორც თავშესაფრის მძიებლები. 2018 წელს, დაახლოებით 2,1 მილიონი თავშესაფრის მოთხოვნა იყო შეტანილი

ლი UNHCR-თან. შეერთებული შტატები იყო თავშესაფრის მოთხოვნის პირველი მიმღები. 254,300-მა ადამიანმა მიმართა UNHCR -ს ახალი თავშესაფრის განაცხადით, რაც 23 პროცენტს შეადგენდა. პერუ იყო სიდიდით მეორე მიმღები, სადაც ფიქსირდებოდა თავშესაფრის განაცხადების მკვეთრი ზრდა, 2017 წელს, 37,800 ახალი თავშესაფრის მოთხოვნიდან, 2018 წელს, 192,500-მდე ვენესუელის მკვიდრებზე მოდიოდა. პერუს მოჰყვა გერმანია, სადაც თავშესაფრის მოთხოვნათა რაოდენობა თანდათან მცირდება (722,400 2016 წელს, 198,300-მდე 2017 წელს და 161,900-მდე 2018 წელს) [8,9,10]. ლტოლვილების რაოდენობის მიხედვით ტოპ-5 ქვეყნის მონაცემები მოყვანილია 4 სურათზე

სურათი 4. ტოპ-5 ქვეყანა ლტოლვილების რაოდენობის მიხედვით, 2018 წ.

დემოგრაფიული პრობლემები

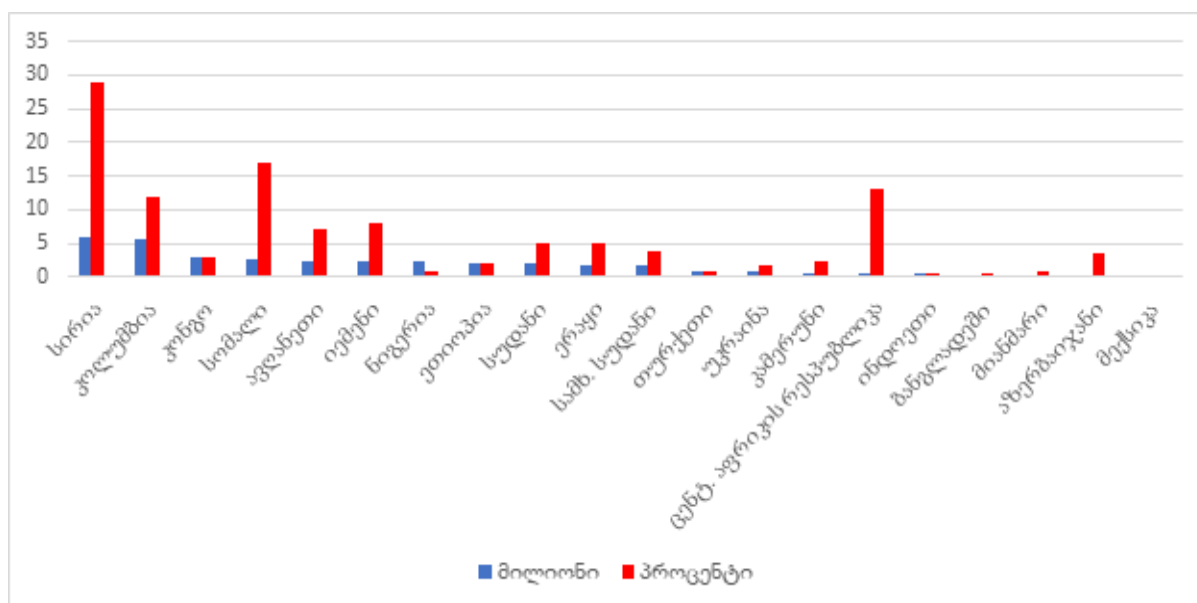
შიდა გადაადგილების მონიტორინგის ცენტრი (IDMC) აგროვებს მონაცემებს შიდა გადაადგილების ორი ტიპის შესახებ: ახალი გადაადგილებები მოცემულ პერიოდში და დევნილთა მთლიანი რაოდენობა დროის მოცემულ მომენტში. ეს სტატისტიკური ინფორმაცია კატეგორიზებულია გადაადგილების ორი ძირითადი მიზეზის მიხედვით:

(ა) კატასტროფები

(ბ) კონფლიქტები და ძალადობა.

IDMC მონაცემების მიხედვით, 41.3 მილიონი,

კონფლიქტისა და ძალადობის შედეგად იძულებით გადაადგილებულთა საერთო გლობალური რაოდენობა, 2018 წლის ბოლოს ეს იყო ყველაზე მაღალი რეკორდული მაჩვენებელია მას შემდეგ, რაც IDMC-მ დაიწყო მონიტორინგი 1998 წელს, მონაცემები გაიზარდა 2017 წელთან შედარებით (40 მილიონი) [11]. იძულებით გადაადგილებულ პირთა მაჩვენებელი კონფლიქტების და ძალადობის მიზეზებით, ტოპ-20 ქვეყნის მაგალითზე ნაჩვენებია 5 სურათზე.

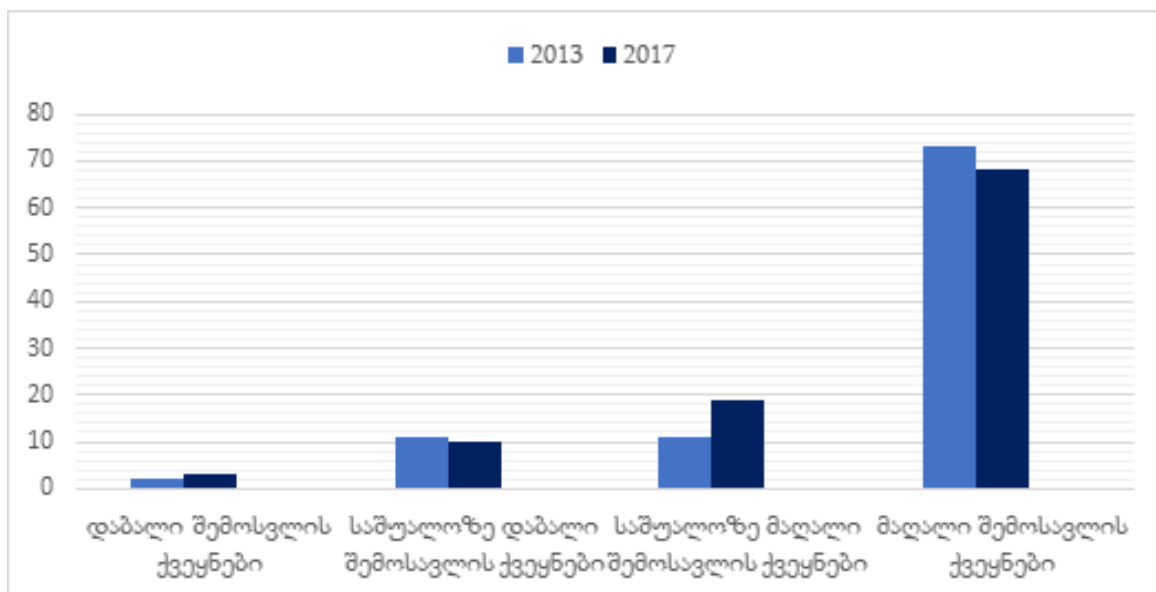
სურათი 5. ტოპ 20 ქვეყანა, სადაც ფიქსირდება იძულებით გადაადგილებულ პირთა მაღალი მაჩვენებელი კონფლიქტების და ძალადობის მიზეზებით, 2018 წ

ქვეყნებს აქვთ საიმიგრაციო პოლიტიკის განსხვავებული პარამეტრები და მიგრანტების შესახებ მონაცემების შეგროვების განსხვავებული გზები, რაც ართულებს გლობალურად არალეგალური მიგრანტების რაოდენობასთან პარმონიზებული მიდგომის ჩამოყალიბებას. მიგრაციის პოლიტიკის სფეროში მიმდინარე ცვლილების ტემპი ასევე წარმოადგენს სირთულეს ერთიანი განზომილებებისთვის [12].

უახლესი ხელმისაწვდომი მონაცემები მიუთითებს, რომ დაახლოებით 164 მილიონი შრომისუნარიანი მიგრანტი იყო მსოფლიოში 2017 წელს, რომელიც შეადგენდა (მაშინ) 258 მილიონი გლობალური რაოდენობის თითქმის ორ მესამედს (64%). 2017 წელს, მიგრანტი მუშაკების 68 პროცენტი ცხოვრობდა მაღალი შემოსავლის ქვეყნებში - საგარეოდ 111 მილიონი

ადამიანი. დამატებით, 47 მილიონი მიგრანტი მუშაკი (29%) - საშუალო შემოსავლის ქვეყნებში, ხოლო 5,6 მილიონი (3,4%) - დაბალშემოსავლიან ქვეყნებში. 2017 წელს, შესამჩნევი ცვლილება ფიქსირდებოდა დანიშნულების ქვეყნის კატეგორიაში. ანუ, 2013 წლიდან 2017 წლამდე მაღალი შემოსავლის მქონე ქვეყნებში მოხდა მიგრანტ მუშაკების 7 პროცენტით ვარდნა (75%-დან 68%-მდე), ხოლო საშუალო შემოსავლის ქვეყნებში აღნიშნა 7 პროცენტული პუნქტით ზრდა (12%-დან 19%-მდე). მონაცემები მოყვანილია 6 სურათზე. ეს აშკარა ცვლილება შეიძლება განპირობებული ყოფილიყო საშუალო შემოსავლის მქონე ქვეყნების ეკონომიკური ზრდით ან/და შრომითი იმიგრაციის რეგულაციების ცვლილებებით მაღალშემოსავლიან ქვეყნებში.

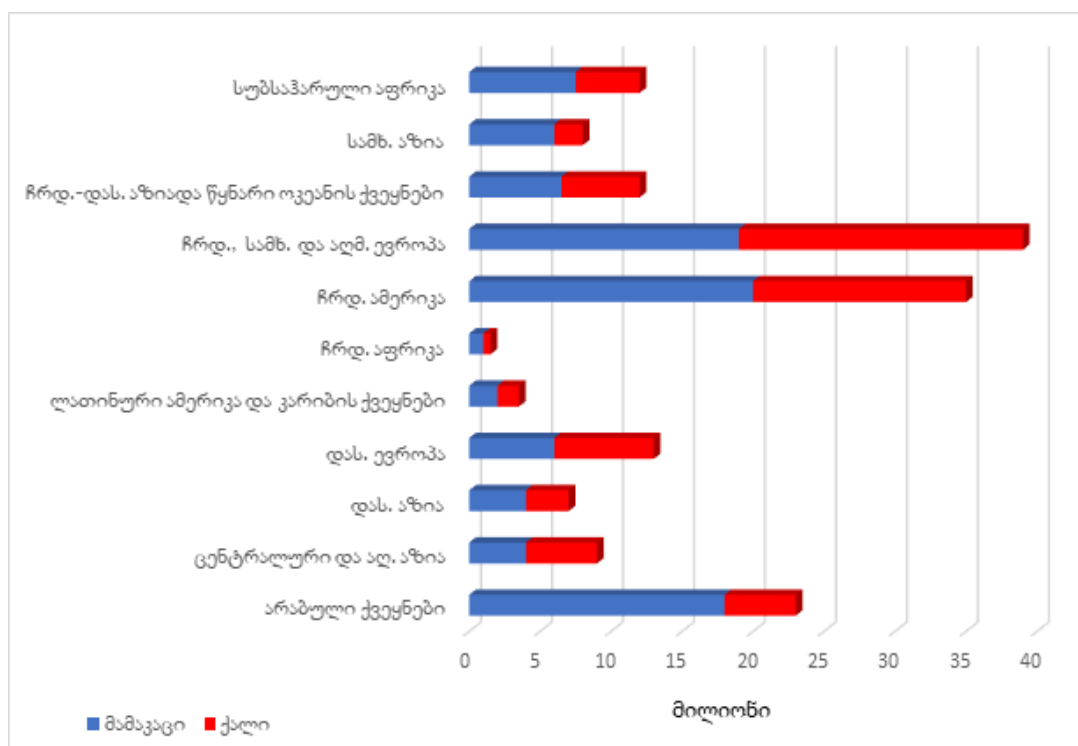
გეოსარიონ სიონიშვილი

სურათი 6. შრომისუნარიანი მიგრანტების განაწილება ქვეყნების შეროსვლების დონის მიხედვით, 2013-2017 წ.

საქურადღებოა, რომ მსოფლიოში შრომისუნარიანი მიგრანტი მამაკაცების რაოდენობა გაცილებით მეტია, ვიდრე ქალი, ამასთან, მამაკაცთა

გაცილებით მეტ რაოდენობა ფიქსირდება დაბალ და საშუალო შეროსვლის მქონე ქვეყნებში [13]. მონაცემები მოყვანილია 7 სურათზე.

სურათი 7. მიგრანტთა განაწილება სქესის მიხედვით, 2017 წ.

დემოგრაფიული პრობლემები

ფულადი გზავნილები არის ფინანსური ან ნატურალური გადარიცხვები მიგრანტების მიერ წარმოშობის ქვეყნებში უშუალოდ მათი ოჯახებისთვის ან თემებისთვის. მსოფლიო ბანკი აგროვებს გლობალურ მონაცემებს საერთაშორისო ფულადი გზავნილების შესახებ. მიუხედავად ამისა, ზუსტი სტატისტიკის შედგენისას უამრავი მონაცემთა ხარვეზი შეინიშნება, მათ შორისაა განმარტებითი განსხვავებები და მეთოდოლოგიური შერჩევები, მონაცემები არ ასახავს ფორმალური ან არაფორმალური არსების დაუფიქსირებელ ნაკადებს. შესაბამისად, რეალური გლობალური ფულადი გზავნილების

სიდიდე უფრო დიდია, ვიდრე ეს ოფიციალური წყაროებიდან მიღებული ინფორმაციითაა ხელმისაწვდომი. მიუხედავად ამგვარი უზუსტობისა, არსებული მონაცემები მაინც ნათლად და მკაფიოდ ასახავს ფულადი გზავნილების საერთო ზრდას ბოლო ათწლეულების განმავლობაში, 126 მილიარდი აშშ დოლარიდან (2000 წელს), 689 მილიარდ აშშ დოლარამდე (2018 წელს) [14,15]. ტოპ-10 ქვეყნის მაჩვენებელი, საიდანაც გავიდა და რომლებმაც მიიღეს ამ ტიპის ფულადი გზავნილები, მოყვანილია 2 და 3 ცხრილების სახით.

ცხრილი 2. ტოპ-ქვეყნები, რომლებმაც მიიღეს ფულადი გზავნილები (მილიარდი დოლარი) მიგრანტებიდან 2005-2018 წ.

2005 წელი	2010 წელი	2015 წელი	2018 წელი
ჩინეთი 23.63	ინდოეთი 53.48	ინდოეთი 68.91	ინდოეთი 78.61
მექსიკა 22.74	ჩინეთი 52.46	ჩინეთი 63.94	ჩინეთი 67.41
ინდოეთი 22.13	მექსიკა 22.08	ფილიპინები 29.80	მექსიკა 35.66
ნიგერია 14.64	ფილიპინები 22.56	მექსიკა 26.23	ფილიპინები 33.83
საფრანგეთი 14.21	საფრანგეთი 19.90	საფრანგეთი 24.06	ეგვიპტე 28.92
ფილიპინები 13.73	ნიგერია 19.75	ნიგერია 21.16	საფრანგეთი 26.43
ბელგია 6.89	გერმანია 12.79	პაკისტანი 19.31	ნიგერია 24.31
გერმანია 6.87	ეგვიპტე 12.45	ეგვიპტე 18.33	პაკისტანი 21.01
ესპანეთი 6.66	ბანგლადეში 10.85	გერმანია 15.81	გერმანია 17.36
პოლონეთი 6.47	ბელგია 10.35	ბანგლადეში 15.30	ვიეტნამი 15.93

ცხრილი 3. ტოპ-ქვეყნები, საიდანაც გავიდა ფულადი გზავნილები (მილიარდი დოლარი) მიგრანტების საშუალებით 2005-2017 წ.

2005	2010	2015	2017
აშშ 47.25	აშშ 50.78	აშშ 61.86	აშშ 67.96
საუდის არაბეთი 14.30	საუდის არაბეთი 27.07	საუდის არაბეთი 40.33	არაბთა გაერთიანებული საამიროები 44.37
გერმანია 12.71	რუსეთის ფედერაცია 21.45	საუდის არაბეთი 38.79	საუდის არაბეთი 36.12
შვეიცარია 10.52	შვეიცარია 17.76	შვეიცარია 25.40	შვეიცარია 26.60
გაერთიანებული სამეფო 9.64	გერმანია 14.68	ჩინეთი 20.42	გერმანია 22.09
საფრანგეთი 9.48	იტალია 12.89	რუსეთის ფედერაცია 19.69	რუსეთის ფედერაცია 20.61
კორეის რესპუბლიკა 6.9	საფრანგეთი 12.03	გერმანია 18.03	ჩინეთი 16.18
რუსეთის ფედერაცია 6.83	ქუვეითი 11.86	ქუვეითი 15.20	ქუვეითი 13.76
ლუქსემბურგი 6.70	ლუქსემბურგი 10.65	საფრანგეთი 12.79	საფრანგეთი 13.50
მალაიზია 5.68	არაბთა გაერთიანებული საამიროები 10.57	კატარი 12.19	კორეის რესპუბლიკა 12.89

ამგვარად, მიგრაციისა და მიგრანტების გლობალური მიმოხილვისა და არსებული მონაცემების საფუძველზე, მონაცემთა ხარვეზებისა და შეფერხებების მიუხედავად, რამდენიმე დასკვნის გაკეთება შეიძლება. შრომისუნარიანი მიგრანტები აგრძელებენ გადაადგილებას უფრო დიდი შესაძლებლობების მქონე რეგიონებისკენ, სადაც ეკონომიკის მაჩვენებელი იზრდება და შრომის ბაზარი ვითარდება. ამასთანავე, გასათვალისწინებელია, რომ გადაადგილებები, გამოწვეული კონფლიქტით, ძალადობით და სხვა მსგავსი ფაქტორებით, კვლავ რჩება რეკორდულ მაჩვენებელზე. გადაუჭრელი, მოუგვარებელი და განმეორებადი კონფლიქტები და ძალადობა ბოლო წლებში მთელ მსოფლიოში იწვევს ლტოლვილთა რიცხვის ზრდას, მათ

შორის მნიშვნელოვანი წილი მოდის ქალებსა და ბავშვებზე. იძულებით გადაადგილებული პირების რაოდენობა არსებული სტატისტიკის მიხედვით, 2018 წლის ბოლოს, მაქსიმუმს აღწევდა გასულ წლებთან შედარებით. მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანის უფლებების ფუნდამენტური საკითხების გარდა, მოქალაქეობის არქონამ შეიძლება საფრთხე შეუქმნას მათ, მიგრაცია და გადაადგილება კვლავ მაღალ ნიშნულზეა [16,17]. ამიტომ საკითხის აქტუალობიდან გამომდინარე, მონაცემთა შეგროვებას და ანალიზს უდიდესი ყურადღება ექცევა პრობლემის გადაჭრის გზების ძიების მიმართულებით როგორც საერთაშორისო, ასევე შიდა სახელმწიფოებრივ დონეზე.

ლიტერატურა:

1. Triandafyllidou, A. 2018. Globalisation and migration. In: Handbook on Migration and Globalisation (A. Triandafyllidou, ed.). Edward Elgar, Cheltenham
2. Handbook of Art and Global Migration by Burcu Dogramaci (Editor); Birgit Mersmann (Editor). 2019
3. Amit, K. and D. Blum. 2018. Subjective perceptions related to migration. International Migration, 56(3):123–126.
4. United Nations. 2018. Implementation Will Be Ultimate Proof of Success, Deputy Secretary-General Tells Delegates in Talks on Global Compact for Migration. Press Release. 7 June. Ref DSG/SM/1183-DEV/3338S
5. 2019 Global Report on Internal Displacement 2019. IDMC, Geneva. Available at www.internal-displacement.org/global-report/grid2019/.
6. WORLD MIGRATION REPORT 2020. International Organization for Migration. https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/wmr_2020.pdf
7. Gilman, D. and L.A. Romero. 2018. Immigration detention, Inc. Journal on Migration and Human Security, 6(2):145–160
8. McAuliffe, M. 2018 The nexus between forced and irregular migration: Insights from demography. In: The Demography of Refugee and Forced Migration (G. Hugo, J. Abbasi-Shavazi and E.P. Kraly, eds.). Springer, Cham, Switzerland
9. Bradley, M., J. Milner and B. Peruniak. 2019. Refugees' Roles in Resolving Displacement and Building Peace: Beyond Beneficiaries. Georgetown University Press, Washington, D.C
10. Türk, V. 2018 The promise and potential of the Global Compact on Refugees. International Journal of Refugee Law, 30(4):575–583.
11. Skeldon, R. 2018. International migration, internal migration, mobility and urbanization: Towards more integrated approaches. Migration Research Series, Paper No 53, IOM, Geneva.
12. The Handbook of Diasporas, Media, and Culture by Roza Tsagarousianou (Editor); Jéssica Retis (Editor). 2019.
13. Arouri, M. and C. Nguyen. 2018. Does international migration affect labor supply, non-farm diversification and welfare of households? Evidence from Egypt. International Migration, 56(1):39–62
14. World Bank. 2018. Moving for Prosperity: Global Migration and Labor Markets. Policy Research Report. World Bank, Washington, D.C. Available at w.worldbank.org/en/research/publication/moving-for-prosperity.

15. World Bank Group 2019 Migration and Remittances: Recent Developments and Outlook. Available at www.knomad.org/publication/migration-and-development-brief-31.
16. Bonjour, S. and S. Chauvin. 2018. Social class, migration policy and migrant strategies: An introduction. *International Migration*, 56(4):5–18.
17. Wasem, R.E. 2018. Immigration governance for the twenty-first century. *Journal on Migration and Human Security*, 6(1):97–120.

Migration and migrants. Global Overview

Besarion Simonishvili, PhD student of GTU

Summary

The process of human migration has a centuries-old history, but only recently has information become available about global migration and displacement. Based on the Global Overview of Migration and Migrants and available data, despite important data gaps and delays, several important conclusions can be drawn. International migration is associated with different types of social, economic and geopolitical processes. The able-bodied migrants continue to move to regions with greater opportunities, where the economy is growing and the labor market is evolving. At the same time, it should be noted that displacements caused by conflict, violence and other similar factors still remain at record levels. Unresolved, unresolved and recurring conflicts and violence in recent years have led to an increase in the number of refugees, including a significant share coming from women and children. The number of IDPs at the end of 2018 reached a maximum compared to previous years. While, in addition to fundamental human rights issues, statelessness can pose a threat to them, migration and relocation are still high. Therefore, due to the urgency of the issue, data collection and analysis pays great attention to finding ways and directions to solve the problem. Collecting data on migrants is a crucial task to better understand the trends, processes and challenges of migration. This will help to find ways to solve the problem both internationally and domestically.